

iracundum & furiosum simplicem, & contumacem, magnificum, & grandem, & qui sunt in exuperationibus perinde ac in virtutibus essent, vt audacem fortem, & prodigum liberalem. Nam & id videbitur multis, & simul paralogismi vim habebit ex causa. Si enim vbi non est necesse, ad pericula paratus est, multo magis videbitur, vbi honestum sit. Et, si paratus est ad largiendum quibuslibet, etiam erit amicis, excellentia enim est virtutis, omnibus benefacere. Considerare etiam oportet, apud quos laus fit. Quemadmodum enim Socrates dicebat, non est difficile Athenienses apud Athenienses laudare, quod autem apud quosque in honore est, dicendum est, quasi adfit, vt apud Scythas, aut Laonas, aut Philosophos, & omnino quod in honore est, reducendum est ad honestum, siquidem videtur esse vicinū. Et quacunq; prout conuenit, vt si digna gessit maioribus, & de rebus antè gestis, ad felicitatem enim pertinet & honestum est, adaugere honore. Aut si præterquam conuenit, in melius, & honestius, vt si prospera fortuna vtens, moderatus sit, aduersa autem magnanimus, aut qui maior euasit, melior sit, & placabilior. Atque huiusmodi est illud Iphicratis, Ex quibus in quæ, & illud Olympionicæ, Prius quidem ambobus humeris ferebam duram & c. & illud Simonidæ, Quæque parentem habuit regem, fratremque virtumque. Et quoniam ex actionibus manat laus, & proprium probi est, quod sit ex prælectione, conandum est ostendere actorem esse ex prælectione. Atque vtile est, si saepe appareat egisse. Quam ob rem & quæ contigerunt casu, fortuitòque, quasi ex prælectione sumenda sunt. Nam si multa, & similia proferantur, signum virtutis esse videbitur, & prælectionis. Est autem laus oratio, quæ indicat magnitudinem virtutis. Oportet ergo actiones demonstrare esse tales. Encomium verò operum est. At quæ circum sunt, ad fidem referuntur, vt nobilitas, & educatio. Verisimile enim est, ex bonis bonos esse, & sic educatum talem esse. Itaque etiam encomio celebramus eos, qui egerunt. Opera autem signa habitus sunt, quoniam laudaremus etiam qui non egisset, si crederemus esse talem. Beati verò effectio, & felix effectio inter se quidem eadem sunt: at cum his non eadem: verum quemadmodum felicitas virtutem, sic felix effectio continet hæc.

ἂν, οὐ ταῦτά· ἀλλ' ἄσπερ ἢ διδραμονία τιμῆ ἀρετῆν, καὶ ὁ διδραμονισμὸς ἀφείχεται ταῦτα
ἔχει ᾗ.

A ἂν, τὸν ὄργελον καὶ τὸν μενικόν, ἀπλοῦν· καὶ τὸν αὐθαδέη, μεγαλοσπότη καὶ σεμνόν· καὶ τὸν ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς, ὡς ἐν ταῖς ἀρεταῖς ὄντας· οἷον, τὸν δρακοντὸν, αἰδρεῖον· καὶ τὸν ἀστον, ἐλευθέριον· δόξει τε γὰρ τοῖς πολλοῖς· καὶ ἄμφω περὶ ἀλογοῦσιν ἐκ τῆς ἀγίας· εἰ γὰρ οὐ μὴ αἰάγηκε μισθωτευτικὸς, πολλὰ μὲν μάλλον αἰδοῦν· ὅπου καλόν· καὶ εἰ περὶ τῶν τοῦτο γὰρ οἷον, καὶ τοῖς φίλοις· ὑπερβολὰ γὰρ ἀρετῆς τὸ πάντα δι' ποιεῖν· σκοπεῖν δὲ καὶ παρ' οἷς ὁ ἔπανος· ἄσπερ γὰρ ὁ Σακράτης ἐλεγε, οὐ χαλεπὸν Αἰθιωμοῖς ἐν Αἰθιωμοῖς ἐπιμνεῖν· δὲ δὲ τὸ παρ' ἐκείσιν ἴμιον ὄν λέγειν, ὡς ὑπερῆρον· οἷον, ἐν Σκυθῶν, ἢ Λακωνῶν, ἢ φιλοσόφους· καὶ ὅλας δὲ, τὸ ἴμιον ἀγειν εἰς τὸ καλόν· ἐπεὶ ἀφ' ὁμοῦ γαίτηναι, καὶ ὅσα καὶ τὸ περὶ οἰκόν· ἂν, εἰ ἀξία τῆς περὶ οἴκου, καὶ τῆς περὶ οἰκονομίας· διδραμονικὸν γὰρ καὶ καλόν, τὸ περὶ οἰκονομίας· ἢ εἰ παρὰ τὸ περὶ οἰκόν, ὅπῃ τὸ βέλτερον, καὶ τὸ καλλίον· ἂν, εἰ ὁ διδυκῶν ἄνθρωπος, μέτερος· ὁ δὲ ἀδυκῶν, μεταλλάξῃ· ἢ μείζων γηνομένη, βελτίων καὶ καταλαμπνύσκει· τινῶν δὲ τὸ τῆς Ἰφιμάτου, ἐξ οἷον εἰς οἶα· καὶ τὸ τῆς Ὀλυμπιονίκου,

D Περὶ δὲ ἄλλο ἀμφοῖν ἄμοισιν ἔχον βαχχεῖαν· καὶ τὸ τῆς Σιμωνίδου·

Ἡ παῖδες τε καὶ αἰδρός, ἀδελφῶν τ' οὐσα τυρανίαν.

ἐπεὶ δ' ἐκ τῆς περὶ οἴκου ὁ ἔπαμος, ἴδον δὲ τῆς σπουδαίου τοῦ καὶ περὶ οἴκου, 3 περὶ οἴκου δεικνύει περὶ οἴκου καὶ περὶ οἴκου. καὶ ἴμιον δὲ τὸ πολλάκις φανερωτὰ περὶ οἴκου.

E διὸ καὶ τὰ συμπλάσματα, καὶ τὰ διπλῶν τύχης, ὡς ἐν περὶ οἴκου, λιπτόν· αἰ γὰρ πολλὰ καὶ ὅμοια περὶ οἴκου, σημεῖον ἀρετῆς (ἔ) δόξει καὶ περὶ οἴκου. ἐστὶ δ' ἔπαμος, λόγος ἐμφανίζων μέγιστος ἀρετῆς. δὲ οὐ ταῦτα περὶ οἴκου, ὡς ταῦτα· τὸ δ' ἐγκάμιον, τῆς ἔργων βεῖ· τὰ δὲ κύνισ, εἰς πᾶσιν οἷον, διδραμονία, καὶ περὶ οἴκου· εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθόν, καὶ τὸν οὐτὸν περὶ οἴκου, τινῶν (ἔ) διὸ καὶ ἐγκάμιον ἔργων περὶ οἴκου, ταῦτα δ' ἔργα, σημεῖα τῆς ἐξείας εἰσιν· ἐπεὶ ἐπινοοῦν καὶ μὴ περὶ οἴκου, εἰ περὶ οἴκου (ἔ) τινῶν, μεταλαμπνύσκει δὲ καὶ διδραμονισμὸς, αὐτοῖς ἄλλο, ταῦτά· τούτοις